

تأثیرات "کودک آزاری"

مواجه شدن با مشکلات برای پیشرفت تحصیلی، بروز رفتار خشونت آمیز، اعتیاد به مواد مخدر یا مشروبات الکلی، احساس اضطراب شدید، ابراز نیاز به مورد توجه قرار گرفتن بیش از حد معمول، خواب های وحشتناک، شب ادراری، اختلالات رفتاری، دردهای مزمن، بروز میل مفرط به غریزه جنسی، نداشتن قدرت تمرکز فکر، بروز رفتار خطرناک مثل رانندگی با سرعت بالا، کمبود آب رسانی جسمی، افسردگی، گوشه گیری، بداشتهایی و بدغذاخوردن، شکست مداوم و اجتناب از تلاش کردن، ترس های اجتماعی و خجالتی بودن، ترس از افراد بخصوص و یا مکان های خاص، جراحات مداوم جسمی، بی خوابیهای شبانه، مشکل در یادگیری، دروغگویی، تغذیه نامناسب و ناکافی، در جبهه مخالف ایده دادن و صحبت کردن، رسیدن حمله های عصبی به دلیل ترس و اضطراب زیاد، سر درد و معده دردهای مداوم، تکرار صدمات جسمانی که به خود وارد می آورند، انجام رفتار جنسی پر خطر، فرار کردن، به خود بی اهمیت بودن، نگرانی بیش از حد از دوری و جدا شدن از کسی، نداشتن تمایلات جنسی، بدخواهی، عدم علاقه به روابط اجتماعی، دزدی، لکنت زبان، استفاده غلط و مفرط از داروها در حدی که به جسم خود صدمه بزند، اقدام به خودکشی، مکیدن انگشت یا هرگونه رفتار که مناسب سن نیست.

قدرت سازگاری و ناسازگاری در کودکان بسیار متفاوت می باشد. همچنین کودکان وجه های شخصیتی کاملاً متفاوت دارند، در نتیجه کودکان واکنش های بسیار متفاوت به آزارهای مشابه نشان میدهند و این دلیل این است که لیست علائم کودک آزاری بسیار کلی به نظر می رسد. هیچ یک از نشانه های بالا از علائم مسلم کودک آزاری نیست. این به این معنی است که تمام نشانه های بالا میتواند اتفاق بیافتد ولی نه به خاطر کودک آزاری و یا برعکس، کودکانی هستند که مورد کودک آزاری قرار می گیرند ولی هیچ یک از علائم بالا را بروز نمی دهند. ولی آزار کودکان به سادگی احتمال بروز هر یک از علائم ذکر شده در فهرست بالا را افزایش می دهد. اصولاً کودکان می بایست نیاز به تلاش برای زندگی را از والدین خود و یا افرادی که از آنها مراقبت می کنند فرا گیرند. والدین آزار رسان امکانات کاملاً متضاد برای کودکان خود فراهم می آورند. آنان در عوض فراهم آوردن محیط سالم رشد و تربیت، محیطی بسیار مخرب برای کودکانشان بوجود می آورند.